

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Sunnuntai 10.7.2016

Saarna messussa 10.00

Simo Juntunen

Kirkastussunnuntain evankeliumi Matt. 17: 1–8

Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä: hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi kuin valo.

Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa. Pietari puuttui puheeseen ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, on hyvä, että me olemme täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle.”

Pietarin vielä puhuessa loistava pilvi verhosi heidät ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!” Kun opetuslapset kuulivat äänen, he heittäytyivät maahan kasvoilleen suuren pelon vallassa. Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkää pelätkö.” Ja kun he nostivat katseensa, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin

Saarna

”Ollako vai eikö olla, siinäpä kysymys (pulma)”. Näin kyseli ja mielti nuori Hamlet tunnetun englantilaisen kirjailijan William Shakespearen 1500-luvun alussa kirjoittaman näytelmän monologissa. Nuoren filosofian opiskelijan Hamletin tasapainoinen elämä on järkkynyt. Elämä on mennyt raiteiltaan kuoleman kosketuksessa. Näytelmässä hänet vedetään valtioiden, vallan, moraalin, koston ja rakkauden traagisiin syövereihin. Tasapaino on poissa. Hämärtyvään tilaan on astunut ahdistus. Hamletin mieli järkkyy ja täyttyy kostonhimolla. Hän kyselee paisuvan kriisiin ja ahdistavan juonittelun keskellä olemisensa perään.

Ollako vai eikö olla? Kielen tutkijat ovat havainneet, että ”olla” on suomen kielen yleisin sana. Olla-verbin avulla ilmoitamme sekä olemassa olemista että omistamista. Usein tuo olla-verbi esiintyy lauseiden pääverbinä. Mitä sitten tällainen olla-verbin runsas viljely kertoo meistä? Emmekö keksi parempia teonsanoja, verbejä, kuvaamaan toimintaamme? Vai onko niin, että käymme jatkuvasti läpi elämämme identiteettimme pohdintaa, kuka olen, mihin kuulun, mitä omistan? Elämme jatkuvasti elämän ja kuoleman rajavyöhykkeellä, ja välillä kuljemme vallan, moraalin ja rakkauden syvissä syövereissä ja kriiseissä. Kysymys ”ollako vai eikö olla” on ajaton, sillä tunnemme ja aavistamme olemisemme rajat ja rajallisuuden.

Vantaan herättäjäjuhlilla olemisen peruskysymyksiin on juhlien tunnukseen kiinnitetty vastaus: kahden maan kansalainen. Virren säkeessä, josta tunnus on otettu, edeltää tuttu verbi olen. ”Vaikka vaellus on

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

vaivaista, minä vielä jaksan toivoa. Olen kahden maan kansalainen”. Miten olemistamme kahden maan kansalaisina kirkastaa ja valaisee tämä kirkastussunnuntai ja sen sanoma?

Olemisen suuria kysymyksiä pohditaan usein yksinäisyydessä ja avoimin mielin. Kirkastussunnuntain evankeliumista kuulimme, kuinka Jeesus otti mukaansa kerran kolme oppilastaan, Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, korkealle vuorelle. Hänen kerrottiin vieneen heidät vuorelle yksinäisyyteen. Kirkastusvuorella ei ollut kuitenkaan pitkään kovin yksinäistä, vaan kolmen oppilaan lisäksi siellä ilmestyvät ja keskustelivat hetken aikaa Mooses ja profeetta Elia valkoisessa puvussa hohtaneen ja kasvoiltaan loistaneen Jeesuksen kanssa. Vuorella kuului ääntä ja puhetta. Loistava pilvi ympäröi heitä ja oppilaat heittäytyvät maahan peläten. Vuorella kohtasivat laki, profeetat ja lupaukset Jumalan voidellusta. Yksinäisyyden keskellä kirkastusvuorella pyhän Jumalan läsnäolo näkyi ja kuului.

Evankeliumin kertomuksesta löydämme kolme kertaa olla-verbin pääpaikalta. Ensimmäisenä olemisestaan kertoo Pietari, kun hän keskeyttää Mooseksen, Elian ja Jeesuksen keskustelun sanomalla Jeesukselle: ”Herra, on hyvä, että me olemme täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle.”

Pietari oli selvästi toiminnanmies. Hän ei lamaannu yllättävässä tilanteessa, vaan on valmis toimimaan ja lähtemään talkoisiin. Pietarin sukulaissielu on varmaankin Martta, joka eräissä toisessa evankeliumin kohtaamisessa passaa ja palvelee kotiinsa tullutta vierasta. ”Työ on parasta lääkettä ja terapiaa”, sanovat monet elämän kriisejä kohdanneet. Toiminnanihmisiä, Pietarin ja Martan kaltaisia miehiä ja naisia, poikia ja tyttöjä, täällä juhlilla ja eri puolilla riittää. Ja se on hyvä. Heidän kauttaan on syntynyt ja syntyy runsaasti hyvää, on noussut kirkkoja, rakennettu sairaaloita, ruokittu nälkäisiä, hoidettu elämän haavoittamia lähellä ja kaukana, käännetty ja uudistettu kirjoituksia ja virsiä. Ja samalla löydetty omalle olemiselle mieli ja tarkoitus. On siis hyvä, että me olemme täällä, niin kuin Pietari sanoi kerran tuolla vuorella. Auttavia käsiä tarvitaan.

Kirkastusvuorelle ei kuitenkaan majoja rakennettu. Toiminnanmies Pietarin ja muiden apostolien puheet ja aikomukset keskeytyvät alkuunsa, kun loistava pilvi ympäröi heitä ja pilvestä kuuluu ääni. Tämän kirkkauden ja äänen edessä he heittäytyvät säikähtäneinä kasvoilleen maahan makaamaan. Ihmisestä tuli kirkastusvuorella pelkästään vastaanottaja. Aktiivinen tekeminen vaihtui passiiviseen olemiseen. Suut sulkeutuvat ja Pietarin puhe lakkasi. Pyhän edessä ihminen on tänäänkin pienellä paikalla, niin kuin sanonta kuuluu.

Ääni, Jumalan ääni, loistavasta pilvestä oli vain pari lyhyttä lausetta, joissa kuitenkin kaksi kertaa käytetään olla-verbiä. ”Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä.” Siinä se ilmoitus oli tuolla kertaa. Lyhyesti ja ytimekkäästi. Tämä rakas poika on minun. Häneen minä olen mieltynyt. Nuo Jumalan ilmoituksen olla-verbit ilmaisevat omistamista ja olemista. Ja tämän omistamisen ja olemisen takia kehottaa isä häntä kuulemaan. Sillä pojan äänessä kuuluu isän tahto.

Ollako vai eikö olla, siinäpä kysymys. Mitä lopulta tuolla kirkastusvuorella kirkastui apostoleille Jumalasta ja Jeesuksesta. Entä mitä oivallettiin omasta olemisesta? Jos jotakin hetkellisesti kirkastui, niin usein se

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

matkalla unohtui ja alkuun oli palattava peruskysymyksiin uudelleen ja uudelleen. Näin on myös meidän kohdallamme. Valmiiksi ei täällä tulla, vaikka kuinka kehitys kehittyisi.

Kysymys Jumalasta on lopulta kaiken olemisen perusta. Vanhan testamentin kirjoissa kerrotaan Mooseksesta, joka toimii viestinviejänä Jumalan ja matkallaan kompuroivan kansan välillä. Kysymykseen Jumalan nimestä hän sai Jumalalta vastauksen: ”Minä olen se mikä olen”, ja kehotuksen sanoa israelilaisille: ”minä olen lähetti minut”. Jumalan nimi on siis ”minä olen”. Tämä Jumala on myös kutsunut meidät ja kaikki elävät olemaan. Hän lähestyy meitä Jeesuksessa Kristuksessa.

Kuolema on siinä, että oleminen lakkaa. Kadotus on siinä, että ihminen katoaa, oleminen päättyy. Elämä on olemista alusta alkaen. Elämän arvoa ei mitata tekemisessä vaan olemisessa. Ole siis se mikä olet, millaiseksi Luoja on sinut luonut ja tarkoittanut. Tätä olemisen arvoa ei sinulta kukaan saa riistää, ei mitätöidä, eikä halveksia. Pelastus on siinä, että olemisemme on joka hetki Jumalan varassa. Sinä et voi tulla Jumalan luo ja kutsua häntä olemaan. Suunta kulkee toisinpäin. Jumala on kutsunut sinut olemaan ja hän lähestyy sinua ajallaan ja tavallaan. Hän tuntee sinut, vaikka sinä et tuntisi häntä.

Kirkastussunnuntain evankeliumissa esiintyy runsaasti toki muitakin verbejä kuin ”olla”. Kun pilvet olivat väistyneet ja vieraat lähteneet, kerrottiin Jeesuksen tulleen heidän luokse ja koskettaneen maassa makaavia ja pelosta vapisevia oppilaitaan ja sanoneen: ”Nouskaa, älkää pelätkö.” ”Nouskaa”, ”nouse ylös” -verbiä ja -kehotusta käytetään Raamatussa yleensä kuolleista herättämisen ja parantamisen yhteydessä. ”Tulla luokse” -verbiä käytetään puolestaan ylösnousseen ilmestymisen yhteydessä. Jeesus lähestyi oppilaitaan kirkastusvuorella ja ylösnousemuksen jälkeen kuoleman Herrana, joka nostaa heidät ylös ja antaa todellisen elämän. Oleminen ei pääty kuolemaan, sillä Kristus on voittanut kuoleman. Siksi Kristuksen seuraajat sanovat: olen kahden maan kansalainen.

Kalliit ystävät, kahden maan kansalaiset. ”Ollako vai eikö olla?” -kysymykseen tahdomme vastata ”olla” ja haluamme kutsua siihen kaikkien maiden kansalaisia. Siksi nousemme nyt kiittämään olemisen lahjasta ja tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme.